

ZÖLD IPAR

magazin

VII. évfolyam, 2017. június

Ára: 700 Ft + postabírlék

Hulladékgazdálkodás

Gyűjtnek-e majd papírt az iskolák?

Megújuló energia

Szélrelőrajzás:
a jövő nyitott

Környezetvédelem

Avarégetés
és levegőtisztaság

www.zip.hu

Merjünk derülátóak lenni

N. Vadász Zsuzsa
főszerkesztő

gyet lépünk előre, kettőt vissza" - Ugye ismerős ez a jelenség? Miként az is, hogy egy panthoz nem mindig - sőt, inkább ritkábban, mint gyakrabban - vezet(het) egyenesen út, sokszor csak kitérőközésekben haladva érünk el a célhoz. De végül azért csak oda érünk!

Optimista ember lévén, ez jutott az eszembe annak hallatán, hogy Donald Trump (sajnos bevált a ígérte, és igazolva azoknak a véleményét, akik szerint az alig pár hónapja hivatalban lévő amerikai elnök nem tudja, mi fán terem a klímaváltozás, vagy ha netalán tén tudja is, túlságosan el van kötelezve bizonyos ipari, bányászati lobbiknak ahhoz, hogy ellen tudjon/akarjon állni nekik) döntött arról, hogy az USA kilép a párizsi klímaegyezményből. Bármi is a motivációja a döntés veszélyes - nem is elsősorban amiatt, mert ezzel kockáztatja a nagy nehézségek, minden résztvevő fél által tett engedmények árán, sok éves tárgyalások után elért, mintegy 200 ország által vállalható konszenzussal elfogadott, tüzés nélkül a bolygónk és az emberiség jövőjét szem előtt tartó klímacsökkentési folyamatot. Ha lehet mondani, még rosszabb, hogy a magát a világ vezető hatalmáinak tekintő, s valójában számos ország számára azt is jelentő USA nagyon rossz példát mutatva semmissé tesz egy általa nem egészen másfél éve elfogadott egyezményt. Ez gyakorlatilag egy visszamenőleges hatályú döntés, pontosabban egy minden kritérium szerint hivatalosá tett amerikai döntés utólagos megmásítása, s akár láncreakciót is elindíthat hasonló lépésekre mások részéről, s nem is csak ebben a kérdésben.

Ugyanakkor Trump döntése optimizmusról is akart ad: ugyanis kiderült, hogy a világ ma már nem követi vakon az USA-t, sőt, az USA-n belül az államok, cégek sem feltétlenül hajlandók beállni a Trump-sorba. Az Európai Uniótól kezdve (Brüsszelt és az egyes tagországokat beleértve) az afrikai országokon át Indiáig és Kínáig sora jeleztek, s jezik folyamatosan, hogy tartani fogják magukat az egyezményhez, a vállalásaihoz. Miként sora állnak ki az egyezmény mellett az amerikai államok is - az élen Kaliforniaival -, sőt, örvendetes módon még a cégek is - a legkisebbektől kezdve egészen a globális vállalatokig. Még Amerika legnagyobb alejtállata, az Exxon Mobil is a párizsi klímaegyezmény megtartását tartja célszerűnek, mivel - mint tudtátik már korábban is - az hatékony eszköz a klímaváltozás kockázatainak a kezelésére.

Optimistaként figyelve a klímavédelemmel kapcsolatos, ezekben a napokban, hetekben zajló folyamatokat, van egy olyan érzésem, hogy Trump ma déni döntése (amelyet nem is szívesen neveznék amerikai döntésnek, hiszen a jelek szerint mozaik nem áll mögötte Amerika, csak annak egy kisebb része) lehet egy cikkcsakk, vagy akár két lépés is visszafelé a megkezdett úton, ám a kitűzött cél elérését nem fogja tudni meggátolni. Egy-két-három vagy akár több éven belül - a vélhetően más elnök által lakott - Fehér Ház ismét vissza fogja állítani az országota helyes klímaváltoztatási útra. Amis az útra, amelyen addig is - ha a tervezettnél Trump miatt lassabban is, de mégiscsak - céltudatosan haladnak országok, államok, cégek, emberek.

Azoknak, akik nem így gondolják, azt tanácsalom: merjünk derülátóak lenni!

